

der på en sygehjælperkole, uddannelse i hjertesygdomme med tolkning af EKG, og endelig er der indført en kortfattet ambulancejournal, hvor bedømmelsen af tilstanden og beskrivelse af behandlingen under transporten indføres sammen med en kortfattet anamnese. Journalen betyder, at der hurtigere kan iværksættes behandling ved ankomsten til hospitalet.

Overlæge Erling Skole har over for indenrigsministeriet (den 10. april 1985) givet følgende bedømmelse af erfaringerne:

»Det är det mest ekonomiska för samhället, då ambulanssjukvårdarna ju i alla fall skall finnas och man på detta sätt får behandlingen spridd till ett stort antal ambulanser och inte enbart enstaka ambulanser där läkare eller sjuksköterska medföljer. Ambulanssjukvårdarna skall via radio eller telefonkontakt tillsammans med läkaren insätta behandlingen på en patient med en mer eller mindre livshotande sjukdom. Systemet är tätt knutet till sjukhuset där läkaren kan kontrollera alle insatser. Den medicinska behandlingen är under många år välprövad och den samma som patienten sannolikt får insatt på akutintaget, dock insätts den nu mycket tidigare vilket i vissa situationer kan vara livsräddande.«

Såvel norske som svenske læger med tilknytning til disse projekter udtaler samstemmende, at de redder menneskeliv med en hurtigere og mere indgribende behandling, idet selv ganske små tidsgevinster forrykker overlevelsesmulighederne og helbredelsesmulighederne i positiv retning. De samme bedømmelser er givet af en række danske læger, bl.a. I. reservelæge Diemer i »Natredektionen«

den 20. november 1984, overlæge Hans Gøtze på førømtalte ambulancekonference og overlæge Erling Skole, der har ledet projektet i Södra Halland. Overlæge Skole, der er dansk, har tilknytning til Länssjukhuset i Halmstad.

De samme læger henviser også til USA som foregangsland for en udvikling i retning af bedre ambulancer, bedre uddannet ambulancepersonale, hurtigere og mere intensiv behandling (Paramedical System) i tilknytning til de enkelte hospitaler, idet ambulancerne fungerer som hospitalernes forlængede arm. Efter et ophold i Danmark udtalte professor Thomas D. Kravis fra San Diego i dagbladet Politiken den 12. november 1984:

»Jeg er rystet over forholdene her. I San Diego har vi sammenarbejdet ambulance- og hospitalsystemet . . . Vi har hele tiden ved siden af det almindelige beredskab, der er ligesom her, et fuldt beredskab af paramedicinere, som er ambulancefolk, der har fået mindst et års medicinsk uddannelse. De kan behandle folk på stedet, hvis det skal gå hurtigt.«

Beslutningsforslag om en ambulancelov har tidligere været fremsat i folketinget i folketingsåret 1983-84, 1. samling (B 58). Se Folketingstidende 1983-84, 1. samling, forhandlingerne sp. 3705 og tillæg A sp. 2411. Dette forslag genfremsattes i folketingsåret 1984-85 (B 30). Se Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 1051 og 2548 samt tillæg A sp. 1009.

Som bilag er optrykt en artikel fra fagbladet »Brandmanden«, april 1985, med titlen »To danske læger bag udvikling af svensk lens ambulancevæsen«.

Skriftlig fremsættelse

Lenger (VS):

Jeg skal hermed på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en am-

bulancelov.

(Beslutningsforslag nr. B 119).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.